

værd, at man ikke vil være smagsdommer, men det er på den anden side også en regerings forpligtelse at lede landet, herunder sørge for arbejdsudbuddet, og statsministeren har senest i et brev til José Maria Aznar givet udtryk for en meget stærk prioritering af, at kvinders arbejdsudbud fremmes, og at stadig flere kvinder gør sig gældende på arbejdsmarkedet. Det blev udtrykt meget udmærket og meget direkte, at både skattesystemer og tilskudssystemer skal gøre det attraktivt at blive beskæftiget og fastholde beskæftigelse.

Hvordan synes Venstres ordfører, at det her forslag stemmer overens med statsministerens meget stærke betoning af muligheden for, at kvinder kan være aktive på arbejdsmarkedet?

Kl. 10.05

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Når vi fremsætter det her forslag, er det ud fra et ønske om økonomisk at ligestille børnefamilierne, hvad angår børnepasning, og give den her ekstra mulighed i forhold til i dag. Og der er jo lagt en begrænsning ind, som siger, at man maksimalt kan få tilskud i 1 år, og det er bl.a. for at tage højde for, at vi har brug for at øge arbejdsstyrken, og at vi også gerne ser, at kvinderne er aktive på arbejdsmarkedet.

Men vi ønsker simpelt hen at give det en prioritering og tilgodese børnefamilierne. Hvis man føler, at det her er den rigtige løsning for den enkelte familie, så skal muligheden også være der.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

For nylig skrev statsministeren i Søndagsavisen, at det var vigtigt for ham og for regeringen, at man gør noget for at bryde den sociale arv.

Et væsentligt led i at bryde den sociale arv og sørge for, at børn får den bedste mulighed for en god opvækst, er også at sørge for, at vi har nogle rigtig gode daginstitutioner. Der halter det meget, som vi har diskuteret under tidligere debatter.

Med det her forslag er vi meget nervøse for, at der bliver skåret ned på daginstitutionerne. Det fremgår ikke, hvor de penge, der nu skal bruges til at betale for, at nogle skal gå hjemme med deres børn, skal komme fra. Der står, at det skal forhandles med kommunerne.

Kan Venstres ordfører – hvem af dem det så er – oplyse, hvorvidt man vil sikre, at kommunerne ikke oplever negative økonomiske konse-

kvenser og begynder at skære ned på daginstitutionerne?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg må indrømme, at det stadig væk ikke står mig lysende klart, hvordan det her forslag stemmer overens med statsministerens meget kraftige betoning af nødvendigheden af at øge arbejdsudbuddet, som jo også fremgår af regeringens nationale målsætninger.

Det er jo klart, som der også står i bemærkningerne, at dette forslag gør det sværere at opnå regeringens målsætning om, at arbejdsudbuddet skal øges med 65.000 personer inden 2010. Derfor vil jeg høre, om Venstres ordfører har forslag til initiativer, som kan modvirke den negative effekt på arbejdsudbuddet, som det her forslag har, også i forhold til de store bekymringer, man må have i forhold til social arv, i forhold til kvinders brug af deres uddannelse, i forhold til muligheden for at gøre sig gældende på arbejdsmarkedet.

Jeg synes, det er meget noterbart, at der i den grad er modstrid mellem Venstres politik på forskellige områder.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Også et opklarende spørgsmål: Der er i stk. 6, punkt 1, redegjort for, at hvis man modtager offentlig overførselsindkomst eller løn, så kan man ikke modtage tilskuddet her. Hvad nu, hvis man modtager renteindkomst i betydeligt omfang, eller hvis man modtager penge, fordi man udlejer f.eks. landbrugsjord, eller man får et betydeligt afkast, fordi man har en vindmølle? Giver den type af indkomster adgang til, at man alligevel får ydelsen her, eller hvordan?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Lovforslaget giver kommunerne mulighed for at give et nyt tilbud til børnefamilierne, og der er ikke noget som helst belæg for, som fru Line Barfod prøver, at sige, at det så betyder, at man skærer ned i daginstitutioner og forringer tilbuddene i øvrigt. Det er jo et spørgsmål om, at kommunerne tilrettelægger pasningstilbuddene efter det behov, der er, og får kapaciteten til at passe til efterspørgslen.

Vi vil simpelt hen ikke være med til at være dem, der skal bestemme, at f.eks. alle partout, som Enhedslisten gerne vil det, skal gå i et kom-